Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Spraw Zagranicznych

2023/2126(INI)

13.9.2023

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a USA
(2023/2126(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Tonino Picula

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

PROJEKT ZALECENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a USA
(2023/2126(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 2 grudnia 2020 r. zatytułowany „Nowa agenda UE-USA na rzecz globalnych zmian” (JOIN(2020)0022),

– uwzględniając konkluzje Rady w sprawie stosunków UE-USA z 7 grudnia 2020 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącej Ursuli von der Leyen i prezydenta Joe Bidena z 10 marca 2023 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie Transatlantyckiego Dialogu Legislatorów z 17 czerwca 2023 r.,

– uwzględniając szczyt NATO, który odbył się 11–12 lipca 2023 r. w Wilnie,

– uwzględniając wspólne amerykańsko-unijne oświadczenie z 31 maja 2023 r. wydane przez Radę UE-USA ds. Handlu i Technologii,

– uwzględniając 9. wspólne oświadczenie Rady ds. Energii UE-USA z 7 lutego 2022 r. oraz 10. wspólne oświadczenie Rady ds. Energii UE-USA z 4 kwietnia 2023 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie Komisji Europejskiej i Stanów Zjednoczonych w sprawie europejskiego bezpieczeństwa energetycznego z 25 marca 2022 r.,

– uwzględniając trzecią wspólną deklarację UE-NATO podpisaną 10 stycznia 2023 r.,

– uwzględniając porozumienie administracyjne między Europejską Agencją Obrony a Departamentem Obrony Stanów Zjednoczonych Ameryki podpisane 26 kwietnia 2023 r.,

– uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/750 z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie udziału Stanów Zjednoczonych Ameryki w projekcie PESCO pt. „Mobilność wojskowa”[1],

– uwzględniając wspólny komunikat w sprawie strategii kosmicznej UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony z 10 marca 2023 r.,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie stosunków transatlantyckich, w szczególności rezolucję z 26 marca 2009 r. w sprawie stanu stosunków

[1] Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 112.

transatlantyckich po wyborach prezydenckich w USA[2], rezolucję z 13 czerwca 2013 r. na temat roli UE w promowaniu szerszego partnerstwa transatlantyckiego[3], rezolucję z 12 września 2018 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi[4] oraz rezolucję z 6 października 2021 r. w sprawie przyszłości stosunków między UE a Stanami Zjednoczonymi[5],

– uwzględniając swoją rezolucję z 18 stycznia 2023 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2022 r.[6],

– uwzględniając swoją rezolucję z 18 stycznia 2023 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2022 r.[7],

– uwzględniając art. 118 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-000/2023),

A. mając na uwadze, że ścisła współpraca transatlantycka, której fundamentem są oparte na zasadzie partnerstwa wspólne przywództwo i odpowiedzialność, jest niezbędna, aby można było przetrwać liczne kryzysy po obu stronach Atlantyku;

B. mając na uwadze, że w sprawach zagranicznych partnerstwo transatlantyckie ma zasadnicze znaczenie dla obrony i umacniania zasad prawa międzynarodowego i współpracy wielostronnej w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie;

C. mając na uwadze, że udzielając Ukrainie ponadpartyjnego poparcia, Stany Zjednoczone wykazują się prawdziwą solidarnością z UE, ponieważ wspólnie działamy, by chronić pokój i bezpieczeństwo na kontynencie europejskim oraz zasady prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych;

D. mając na uwadze, że w nadchodzących miesiącach stawianie czoła brutalności rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie będzie jeszcze bardziej istotne;

E. mając na uwadze, że dialog transatlantycki i dyplomacja parlamentarna UE-USA muszą nieustannie odpowiadać na globalne wyzwania;

F. mając na uwadze, że zacieśnienie parlamentarnego wymiaru współpracy między Kongresem USA i Parlamentem Europejskim miałoby ogromny pozytywny wpływ na wiele kwestii, którymi się razem zajmujemy, i zwiększyłoby świadomość społeczną, legitymację demokratyczną, możliwości nadzoru oraz zdolność do osiągania naszych wspólnych celów;

G. mając na uwadze, że jedną z głównych sekcji Strategicznego kompasu, przyjętego w marcu 2022 r., poświęcono roli partnerstw oraz wezwano w niej do rozwoju

[2] Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 198.
[3] Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 120.
[4] Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 89.
[5] Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 70.
[6] Dz.U. C 214 z 16.6.2023, s. 26.
[7] Dz.U. C 214 z 16.6.2023, s. 54.

odpowiednio dostosowanych partnerstw dwustronnych, w szczególności z USA i NATO;

1. zaleca Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa:

a) działania na rzecz jeszcze silniejszego, korzystnego dla obu stron partnerstwa między UE a USA, pozwalającego stawiać czoła nowym, niebezpiecznym realiom kształtującym nasze społeczeństwa i wspólnoty;

b) wspieranie otwartej strategicznej autonomii UE jako środka służącego realizacji jej uzasadnionych interesów przy jednoczesnym wzmacnianiu więzi transatlantyckich i zwiększaniu wspólnych wpływów UE i USA na arenie światowej;

c) ponowne potwierdzenie, że strategiczne stosunki transatlantyckie nieustannie mają znaczenie dla odbudowy i ożywienia wielostronnego porządku międzynarodowego opartego na zasadach, w centrum którego znajdują się system ONZ i prawo międzynarodowe;

d) wzmocnienie partnerstwa transatlantyckiego w walce o demokrację, międzynarodowy porządek oparty na zasadach i multilateralizm;

e) poprawę rozliczalności i odporności naszych systemów demokratycznych w okresie poprzedzającym przyszłoroczne wybory po obu stronach Atlantyku, a także wzmocnienie transatlantyckiego dialogu i transatlantyckiej współpracy w zakresie polityki wspierającej demokrację, prawa człowieka i praworządność oraz zwalczającej dezinformację i ingerencje obcych reżimów autorytarnych;

Współpraca w polityce zagranicznej

f) kontynuację pełnej unijno-amerykańskiej koordynacji skutecznych sankcji międzynarodowych wobec Rosji, Białorusi i wszystkich podmiotów, które wspomagają rosyjską agresję, aby ograniczać możliwości Rosji do dalszego prowadzenia wojny i do atakowania innych sąsiadów oraz aby zapobiegać obchodzeniu sankcji;

g) dalszą unijno-amerykańską współpracę z Ukrainą, aby wesprzeć reformy i opracowanie długoterminowego planu odbudowy;

h) zacieśnienie współpracy dwustronnej między UE i USA na forach międzynarodowych, takich jak G7 i G20, a także na szczeblu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, aby izolować Rosję i umacniać współpracę z krajami szczerze zainteresowanymi promowaniem multilateralizmu i obroną międzynarodowego porządku opartego na zasadach;

i) kontynuację pomyślnej współpracy na rzecz przeciwdziałania zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje oraz zwiększenie naszej gotowości do przeciwdziałania wykorzystywaniu postępu technologicznego do naruszania naszych wspólnych interesów;

j) ocenę znaczenia zbieżności stanowisk transatlantyckich wobec Państwa Środka, opartych w coraz większym stopniu na strategii ograniczania ryzyka przy jednoczesnym poszukiwaniu sposobów współpracy z Chinami w zakresie niektórych globalnych wyzwań;

k) wspólne rozmowy z państwami globalnego Południa i poprawę naszej zdolności do partnerskiej współpracy i zaangażowania na rzecz wartości demokratycznych i międzynarodowego porządku opartego na zasadach oraz do współpracy z globalnym Południem nad atrakcyjną, alternatywną ścieżką rozwoju cyfrowego;

l) zbadanie sposobów tworzenia synergii i możliwości unijno-amerykańskiej współpracy z Chinami w wielostronnych ramach, by zająć się wspólnymi globalnymi wyzwaniami, takimi jak zmiana klimatu, zagrożenia dla zdrowia, poszanowanie praw człowieka, cyberprzestrzeń, kontrola zbrojeń, nierozprzestrzenianie broni i powstające przełomowe technologie;

m) współpracę ze Stanami Zjednoczonymi i partnerami na całym świecie, by minimalizować ryzyko wynikające z rozprzestrzeniania się technologii wrażliwych, przy zachowaniu jak największej otwartości na współpracę międzynarodową;

n) pogłębienie współpracy na rzecz wypracowywania demokratycznych standardów wykorzystania technologii poprzez dostosowanie strategii dyplomacji cyfrowej, by bronić naszych wartości, zwiększać nasze bezpieczeństwo i wspierać cyfrowe normy wzmacniające demokrację w naszych państwach i na całym świecie;

o) zwiększenie wspólnych wysiłków transatlantyckich na rzecz zabezpieczenia kluczowej infrastruktury transatlantyckiej oraz rozwoju – wraz z partnerami – bezpiecznej, odpornej infrastruktury łączności na potrzeby technologii informacyjno-komunikacyjnych na całym świecie;

p) zadbanie o to, by UE i USA wraz z innymi odpowiednimi partnerami stworzyły solidne ścieżki transatlantyckiego transferu danych i bezpieczne alternatywy, tak aby można było utrzymywać i ewentualnie szybko przywracać przepływ danych nawet w przypadku prób jego zakłócenia;

q) wspieranie ściślejszego partnerstwa ze Stanami Zjednoczonymi i innymi partnerami o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku;

r) dalszą współpracę między UE i USA na Bałkanach Zachodnich służącą zbliżeniu krajów tego regionu do członkostwa w UE oraz kontynuację wspieranego przez UE dialogu między Belgradem a Prisztiną;

s) podkreślenie, że potrzebna jest kontynuacja dobrych dwustronnych zobowiązań w zakresie naszych odpowiednich strategii politycznych na rzecz procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, a także dalsza koordynacja wsparcia pozytywnych zmian w całym regionie;

t) wzmocnienie współpracy transatlantyckiej w zakresie orientacji sytuacyjnej, reakcji dyplomatycznych, budowania zdolności i zwiększania cyberodporności poprzez unijno-amerykański dialog o cyberbezpieczeństwie;

u) zadbanie o to, by Stany Zjednoczone pozostały ważnym partnerem w zakresie bezpieczeństwa energetycznego UE;

v) dalszą operacjonalizację ścisłego transatlantyckiego dialogu i współpracy w zakresie odnawialnych źródeł energii;

w) dążenie do osiągnięcia porozumienia między UE i USA w sprawie wspólnej metodyki obliczania śladu węglowego;

Współpraca w zakresie bezpieczeństwa i obrony

x) opieranie się na trzeciej wspólnej deklaracji UE-NATO oraz pogłębienie współpracy tych dwóch organizacji w takich obszarach jak odporność i ochrona infrastruktury krytycznej, nowe i przełomowe technologie, przestrzeń kosmiczna, wpływ zmiany klimatu na bezpieczeństwo, a także zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje;

y) pogłębianie partnerstwa w obszarach współpracy przewidzianych w Koncepcji strategicznej NATO i Strategicznym kompasie UE, zwłaszcza pod względem mobilności wojskowej, infrastruktury podwójnego zastosowania, odporności oraz wspólnych ćwiczeń sprzyjających włączeniu społecznemu;

z) zacieśnienie współpracy między unijnymi i amerykańskimi przedsiębiorstwami z sektora obrony nad wspólnymi projektami służącymi osiągnięciu wspólnych celów w zakresie bezpieczeństwa i obrony oraz zapewnienie lepszej interoperacyjności między UE, USA i NATO;

aa) zachęcanie do dalszej współpracy w dziedzinie obronności między UE, jej państwami członkowskimi i USA poprzez wprowadzenie w życie porozumienia administracyjnego między Europejską Agencją Obrony a Departamentem Obrony Stanów Zjednoczonych, z uwagi na znaczenie tego porozumienia w obecnej sytuacji geopolitycznej;

ab) kontynuację bieżącej koordynacji wsparcia wojskowego dla Ukrainy w ramach Grupy Kontaktowej ds. Obrony Ukrainy;

ac) pogłębienie współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w zakresie bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej;

ad) wspólne stawianie czoła rozprzestrzenianiu się rosyjskich i chińskich manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, zwłaszcza w kontekście bezprawnej wojny Rosji przeciwko Ukrainie i wpływu tego konfliktu na Bałkany Zachodnie, Afrykę i Amerykę Łacińską;

°

° °

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do

spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.